

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.502 van 13 juni 2017
in de zaak A. 209.519/X-15.548.**

In zake : de BVBA CARIS & CARIS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bernard Deltour
 kantoor houdend te 1200 Brussel
 Brand Withlocklaan 132
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de KONINKLIJKE COMMISSIE VOOR MONUMENTEN
 EN LANDSCHAPPEN
2. het BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST
 beiden bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jean-Paul Lagasse
 kantoor houdend te 1030 Brussel
 de Jamblinne de Meuxplein 41
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 19 juli 2013, strekt tot de
nietigverklaring van “het gedeeltelijk negatief advies van de Koninklijke
Commissie voor Monumenten en Landschappen dd. 18 januari 2013 betreffende
het afleveren van een stedenbouwkundige vergunning betreffende het
(winkel)pand gelegen te Magdalenasteenweg 29, 1000 Brussel”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord
ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord
ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 februari 2017.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Wouter Vaassen, die *loco* advocaat Bernard Deltour verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Saskia Delbecque, die *loco* advocaat Jean-Paul Lagasse verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Ann Van Mingeroet heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partij huurt een winkelpand gelegen te Brussel, Magdalenasteenweg 29.

Dit pand is beschermd als monument bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke regering (hierna: de regering) van 12 juni 2008.

4. Op 17 december 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij een regularisatieaanvraag in voor het plaatsen van een

verlaagd plafond en van een wand in gipsplaten op de gelijkvloerse verdieping van het winkelpand.

5. Conform artikel 177, §2 van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening (hierna: BWRO) wordt de aanvraag onderworpen aan het voorafgaand advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (hierna: KCML).

Op 18 januari 2013 verleent de KCML het bestreden ongunstig advies.

6. Op 26 april 2013 weigert de gemachtigde ambtenaar de gevraagde regularisatievergunning.

Tegen de voormelde weigeringsbeslissing tekent de verzoekende partij op 21 juni 2013 administratief beroep aan bij de regering.

7. Bij besluit van 4 mei 2016 verklaart de regering het administratief beroep van de verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond en wordt de stedenbouwkundige vergunning geweigerd (hierna: het regeringsbesluit). Ook tegen het regeringsbesluit wordt door de verzoekende partij een annulatieberoep bij de Raad van State ingesteld (zaak nr. 220.023/X-16.705).

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

8. In het verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat het bestreden advies een eenzijdige bestuurlijke rechtshandeling betreft van een administratieve overheid. Het gaat om een voorbereidende handeling die de beoordelingsvrijheid van de gemachtigde ambtenaar geheel ontnemt daar zij

onmiddellijk en beslissend de inhoud van de eindbeslissing bepaalt. Bijgevolg is het bestreden advies volgens de verzoekende partij aanvechtbaar.

9. De verwerende partijen werpen op dat het beroep niet ontvankelijk is omdat het advies van de KCML een voorbereidende handeling betreft die niet vatbaar is voor een beroep bij de Raad van State. Enkel het besluit van de regering dat zich uitspreekt over het beroep tegen de weigering van de regularisatieaanvraag is aanvechtbaar. Bovendien is het bestreden advies in het kader van het beroep niet bindend ten aanzien van de regering.

10. In de memorie van wederantwoord herhaalt de verzoekende partij dat het bestreden advies alle beoordelingsvrijheid ontnemt aan de gemachtigde ambtenaar en dus beslissend is. Bindende adviezen zijn eenzijdige bestuurlijke rechtshandelingen die aanvechtbaar zijn.

11. In de laatste memorie neemt de verzoekende partij akte van de stelling van de verwerende partijen en de auditeur dat de regering niet gebonden is door het bestreden advies. De verzoekende partij voegt er aan toe dat indien deze stelling zou gevolgd worden, de Raad van State het onderhavige beroep onontvankelijk zal verklaren, zodat er voor haar annulatieberoep tegen het regeringsbesluit “uit dien hoofde geen ontvankelijkheidsbezwaar [zal] bestaan”.

Beoordeling

12. Artikel 177, § 2, BWRO bepaalt in zijn toepasselijke versie onder meer wat volgt:

“§ 2. Wanneer de aanvraag betrekking heeft op handelingen en werken aan een goed dat is beschermd of ingeschreven op de bewaarlijst of waarvoor de inschrijvings- of beschermingsprocedure geopend is, wordt deze, wat betreft de tussenkomsten die op dit goed betrekking hebben, onderworpen aan het voorafgaand advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen binnen de vijftien dagen na de datum van het ontvangstbewijs van de vergunningsaanvraag.

[...]

De gemachtigde ambtenaar mag, wat de onder het eerste lid bedoelde tussenkomsten betreft, de vergunning slechts afgeven op het eensluidend

advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen”.

13. Het hiervoor geciteerde artikel 177, § 2, legt de voorwaarde dat het advies van de KCML eensluidend moet zijn uitsluitend op aan de gemachtigde ambtenaar, wanneer deze zich, in eerste administratieve aanleg, over de aanvraag uitspreekt.

In geval van een door de aanvrager ingesteld administratief beroep heeft het advies van de KCML voor de beroepsinstantie, zijnde de regering, slechts een niet-bindend karakter.

14. In het onderhavige geval heeft de verzoekende partij bij de regering administratief beroep ingesteld tegen de uitspraak van de gemachtigde ambtenaar over haar aanvraag. De regering heeft zich reeds uitgesproken over het laatstgenoemde beroep en dit regeringsbesluit wordt door de verzoekende partij aangevochten met een nieuw annulatieberoep voor de Raad van State.

15. Het bestreden advies van de KCML heeft in dit licht nog slechts de waarde van een louter voorbereidende handeling. Het is als zodanig niet voor vernietiging vatbaar.

16. De exceptie is gegrond.

Het beroep is niet ontvankelijk.

V. Rechtsplegingsvergoeding

17. Er kan niet worden ingegaan op de vraag in de laatste memorie van de verwerende partijen tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding. Het koninklijk besluit van 28 maart 2014 ‘betreffende de rechtsplegingvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973’ is, gelet op zijn artikel 9, immers slechts van toepassing op de annulatieberoepen ingediend vanaf 2 april 2014.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van dertien juni 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Frank Bontinck,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Frank Bontinck

Johan Lust